انعکاس «وسّع علی امتی» در وسعت تعدد قرائات

شاگرد: توسعی که حضرت خواستند آثار لفظی نداشته؟

استاد: اتفاقا مهمترین آثار لفظی را داشته.

شاگرد: شما فرمودید چون حرف واحد است چیزی کم و زیاد نمی شده و باز هم همین الفاظ قرآن بود.

استاد: نه، من این را عرض نکردم. ببینید قرآن کریم طوری است که «ما ننزله الا بقدر». هر نزولی همراهش قدر است. قدر یعنی تنگ گرفتن و محدود شدن. اصلاً قدر محدود است. «و ما ننزله الا بقدر»؛ خزینه پایین می‌آید. وقتی قرآن نازل می‌شود اگر به حرف واحد بیایید دچار محدودیتی شده که اصل جوهره به تمامه ظهور نکرده. شبیه خلق ملائکه. گفتند «وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ[1]»، آن آقا شوخی می‌کرد –شوخی خوبی هم بود- و می‌گفت خدای متعال فرمود بله شما هم مسبح و هم مقدس هستید ولی آخر من مقدس نمی‌خواهم! من عالم می‌خواهم! «وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا[2]».

بنابراین آن چه که حضرت فرمودند اتفاقا به همین مربوط می‌شود که ابوالفضل رازی هم به آن اشاره کرد. ابوالفضل رازی کسی بوده که در این علوم بوده. او چه گفت؟ گفت اگر تکتک امت –اما جزاف نباشد- بگویند که من سند دارم و با سند به معدن وحی می‌رسم؛ گفت اگر تکتک امت و به تعداد افراد امت برای خودشان اختیار القرائه داشته باشند که منحاز و مختص خودشان باشد، قرآن ظرفیتش را دارد. این حرف یک عالم است. ابوالفضل رازی از بزرگان این فن است. همینطور دهن باز نمی‌کند. می‌گوید اختیار القرآن اینطور است. یعنی قرآن کریم این قدر ظرفیت دارد. امروز می‌خواستم به «وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ[3]» مثال بزنم که مانند. همین یک کلمه «وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ» چه دم و دستگاهی دارد. در دو شعبه مهم. ان شاءالله فردا.

---

[1] البقره ۳۰

[2] البقره ۳۱

[3] فاطر ۱۰

بازبینی #2
ایجاد شده 9 آوریل 2024 14:21:45 توسط ... .
به روزرسانی شده 20 مه 2024 16:47:36 توسط ... .